

Эй Аллоҳ! Аз сангинии қарз ва чирагии душман ва шодкомии ӯ, ба Ту паноҳ мебарам

Аз Абдуллоҳ ибни Амр ибни Ёс (разияллоҳу анҳумо) ривоят аст, ки Паёмбар (саллаллоҳу алайҳи ва саллам) бо ин калимаҳо дуо мекарданд: "Эй Аллоҳ! Аз сангинии қарз ва чирагии душман ва шодкомии ӯ, ба Ту паноҳ мебарам."

[رواه النسائي وأحمد] [Саҳеҳ]

Паёмбар (саллаллоҳу алайҳи ва саллам) аз ин чизҳо ба Аллоҳ паноҳ бурдааст: Якум: (Ё Аллоҳ, ман ба Ту паноҳ меорам) яъне ба Ту рӯй меорам ва аз Ту ёрӣ металабам, на аз ғайри Ту, (аз ғалабаи қарз), аз он ки қарз бар ман ғолиб гардад ва бо ғаму ташвиши он фишор ёбам. Инчунин аз ту мадад мецоҳам, то онро адо ва пардохт кунам. Дуюм: (Ва аз ғалабаи душман), аз он ки душман бар ман ғолиб шавад, маро мағлуб созад ё зулму ситам кунад, ва ман аз ту хоҳони дифоъ ва ёрӣ бар ӯ ҳастам, то офаташро боздорӣ ва бароям пирӯзӣ ато кунӣ. Сеюм: (Ва аз шодии душманон), паноҳ мебарам ба Ту, эй Парвардигор, аз он ки душманон аз бадбахтӣ, мусибат ё озоре, ки ба ман (ё ба мусалмонон) мерасад, хушхол ва шод гарданд.

<https://sunnah.global/hadeeth/tg/show/5489>

